

การพัฒนาารูปแบบบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น
แบบบูรณาการกับงานอาชีพโดยใช้หลักการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM)*
Development of Administrative Model for Short Course Training
Integrated with Occupation by Using Total Quality Management (TQM)

พรรณี เขาแก้ว

Phanee Khaokaew

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

Faculty of Technical Education,

King Mongkut's University of Technology North Bangkok, Thailand

Corresponding Author's Email: zoulmat3@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาารูปแบบบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นแบบบูรณาการกับงานอาชีพโดยใช้หลักการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM) และ 2) พัฒนาและประเมินรูปแบบบริหารการฝึกอบรม หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 81 คน และวิทยากรของสถานศึกษา จำนวน 162 คน จากวิทยาลัยสารพัดช่าง วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีและ วิทยาลัยประมง การประเมินความเหมาะสมของรูปแบบโดยการสนทนากลุ่ม การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น โดยใช้วิธี Modified Priority Needs Index ($PNI_{modified}$)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้บริหารมีความต้องการในการพัฒนาความรู้และทักษะบริหาร การฝึกอบรม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยนำมาจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ตามค่า $PNI_{Modified}$ จากมากไปหาน้อย ดังนี้ การออกแบบหลักสูตร (0.89) การนำหลักสูตรไปใช้จริง (0.78) การประเมินผล (0.55) การศึกษาความต้องการจำเป็น (0.36) และการติดตามผล (0.34) ส่วนวิทยากรมีความต้องการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก นำมาจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นตามค่า $PNI_{Modified}$ จากมากไปหาน้อย ดังนี้ การออกแบบหลักสูตร (1.46) การนำหลักสูตรไปใช้จริง (1.17) การศึกษาความต้องการจำเป็น (0.84) การประเมินผล (0.82) และการติดตามผล (0.73) 2) การประเมินรูปแบบบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพ ระยะสั้น พบว่า มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดซึ่งในด้านการนำรูปแบบไปใช้ มีความเหมาะสมมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านแนวคิดหรือหลักการของรูปแบบฯ และด้านองค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อย

คำสำคัญ: รูปแบบบริหารการฝึกอบรม; หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นแบบบูรณาการกับงานอาชีพ; หลักการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM)

*Received February 24, 2021; Revised May 6, 2021; Accepted June 6, 2021

Abstract

The research article consisted of the following objectives: 1) to investigate the needs for the development of administrative model for short-term vocational course training integrated with occupation by using total quality management (TQM); and 2) to develop and evaluate the administrative model for short-term vocational course training. A sample group consisted of 81 school administrators and 162 school lecturers from Polytechnic College, College of Agriculture, and Technology and Fisheries College. The propriety of a model was assessed through focus group discussion. The obtained data were analyzed by using percentage, mean, and standard deviation. The need assessment was analyzed by Modified Priority Needs Index (PNImodified).

From the study, the following results are found: 1) Administrators have needs to develop knowledge and skills in management. The training is overall at a high level with the needs being prioritized according to PNImodified from high to low as follows: course design (0.89), course implementation (0.78), evaluation (0.55), a study of needs (0.36), and follow-up (0.34). Lecturers have needs at a high level with the needs being prioritized according to PNImodified from high to low as follows: course design (1.46), course implementation (1.17), a study of needs (0.84), evaluation (0.82), and follow-up (0.73); and 2) From evaluating the administrative model for short-term vocational course training, it is revealed to be overall of high propriety, with utilization having the highest level, followed by concepts or principles of a model, and lastly, components and sub-components.

Keywords: Administrative Training Model; Short-term Vocational Course Training Integrated with Occupation; Total Quality Management

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 ได้กำหนดให้การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็น มนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับ ผู้อื่นได้อย่างมีความสุขรวมทั้งมีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องโดยให้ยึดหลัก ดังนี้ 1) เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน 2) ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และ 3) การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง (Government Gazette, 2010)

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนา กำลังคนอาชีวศึกษาในระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2555 - 2569) โดยในนโยบายที่ 1 มุ่งสร้างและผลิตกำลังคนอาชีวศึกษาให้

ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน มีการกำหนดยุทธศาสตร์ ที่มุ่งพัฒนาคุณภาพและปริมาณผู้เรียนให้สัมพันธ์กับความต้องการของตลาดแรงงานในประเทศ และระดับสากล ด้วยการส่งเสริมและพัฒนาการจัดอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพด้วยรูปแบบที่หลากหลาย ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาระบบ ทวิภาคี ซึ่งในยุทธศาสตร์ของการเพิ่มโอกาสทางการเรียนและการฝึกอบรมวิชาชีพอาชีวศึกษาให้กับกลุ่มผู้อยู่นอกระบบ ได้แก่ โครงการฝึกอาชีพระยะสั้นตามความต้องการของตลาดแรงงาน โครงการฝึกอบรมฝีมือแรงงานเพื่อสร้างหรือเปลี่ยนอาชีพที่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน เป็นต้น (Office of the Vocational Education Commission, 2012)

การฝึกอบรมอาชีพ เป็นการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะและเสริมสร้างประสบการณ์ ด้านอาชีพและด้านคุณภาพชีวิตโดยเน้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับความรู้ ทักษะ สมรรถนะ อาชีพตามความต้องการของชุมชน โดยบริการแก่ชุมชนภายนอกสถานการศึกษาและบริการ บุคคลภายนอกที่เข้ามาใช้บริการในสถานการศึกษา (Tak Community College, 2018) หรืออาจเรียกว่าหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นโดยมีวัตถุประสงค์ที่มุ่งเน้นผลิตผู้มีความสามารถเฉพาะทาง ในการประกอบอาชีพเพื่อพัฒนาอาชีพเดิมหรือเปลี่ยนอาชีพใหม่ รวมทั้งการปรับตัวให้เหมาะสมกับความเปลี่ยนแปลงในงานอาชีพตามความต้องการในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในลักษณะการศึกษาตลอดชีวิต โดยสถานศึกษามีแนวทางในการจัดการหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ได้ 2 แนวทาง คือ 1) นำหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นแกนกลางที่ได้มีการพัฒนาไว้แล้วไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน หรือ 2) สถานศึกษาสามารถพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นขึ้นตามกรอบมาตรฐานหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น พุทธศักราช 2551 โดยมีระยะเวลาเรียนตั้งแต่ 6 ชั่วโมงขึ้นไปในทุกประเภทวิชา สาขาวิชา รายวิชาที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ชุมชน และสถานประกอบการ (Pakdichat, 1998)

การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นมุ่งเน้นสมรรถนะอาชีพยังไม่มีรูปแบบที่ชัดเจน โดยส่วนมากสถานศึกษาจะดำเนินการเหมือนกับการเรียนการสอนในระบบ ที่เป็นการจัดการเรียนและการฝึกในสถานศึกษา และมีการส่งนักศึกษาไปฝึกงานในสถานประกอบการบ้างซึ่งเป็นการมุ่งเน้นความรู้ ทำให้ผู้จบการศึกษาไม่สามารถปฏิบัติงานจริงได้ และจากงานวิจัยของ Srichalao (2010) ที่ให้ข้อเสนอแนะว่าการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับวิชาการอาชีวศึกษาควรจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ หรือ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยมีแนวคิดที่สอดคล้องกับข้อเสนอแนะนี้ในการจัดฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพ ระยะสั้นควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการกับงานอาชีพโดยเป็นการจัดการเรียนการสอน ที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของชุมชนได้พัฒนาขึ้นให้มีการเรียนรู้วิชาจากภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือเจ้าของกิจการที่มีประสบการณ์ตรง และมีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาวิชานั้น ๆ

จากสภาพปัญหาดังกล่าว จึงจำเป็นที่จะต้องพัฒนารูปแบบบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น โดยผู้วิจัยมีแนวคิดที่จะประยุกต์ใช้หลักการทั้ง 3 ของการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM) มาพัฒนารูปแบบบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นแบบบูรณาการกับงานอาชีพ เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน ชุมชน สังคมและประเทศชาติ ทำให้สามารถนำเอาความรู้และทักษะ อาชีพไปใช้แก้ปัญหาในสังคม สร้างอาชีพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์และดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนารูปแบบบริหารการฝึกอบรมหลักสูตร วิชาชีพระยะสั้นแบบบูรณาการกับงานอาชีพโดยใช้หลักการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM)
2. เพื่อพัฒนาและประเมินรูปแบบบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นแบบบูรณาการกับงานอาชีพโดยใช้หลักการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM)

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาด้านเนื้อหาเอกสารแนวคิดทฤษฎี

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการพัฒนาหลักสูตร (Stirayakorn, 2015) หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ที่เป็นหลักสูตรของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ดำเนินการในวิทยาลัยสารพัดช่าง วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี และวิทยาลัยประมง แนวคิดของการบริหารคุณภาพ โดยรวม (TQM) (Dolprasit, 1996)

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาในภาคสนาม

การวิจัยในครั้งนี้ทำการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่จัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ได้แก่ วิทยาลัยสารพัดช่าง วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี และวิทยาลัยประมง จำนวน 81 แห่ง

ขั้นตอนที่ 3 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

การศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดผู้ให้ข้อมูลเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้ให้ข้อมูลพื้นฐานในการสำรวจความต้องการจำเป็นของการพัฒนารูปแบบบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นแบบบูรณาการกับงานอาชีพโดยใช้หลักการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM) ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาแห่งละ 1 คน และวิทยากรของสถานศึกษาแห่งละ 2 คน รวมทั้งสิ้น 243 คน

กลุ่มที่ 2 ผู้ประเมินความเหมาะสมของรูปแบบบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นแบบบูรณาการกับงานอาชีพโดยใช้หลักการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM) ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจำนวน 3 คน ผู้เชี่ยวชาญการบริหารหลักสูตรจำนวน 3 คน และผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น จำนวน 3 คน รวมทั้งสิ้น 9 คน

ขั้นตอนที่ 4 เครื่องมือและวิธีการที่ใช้ในการศึกษา

การวิจัยในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยใช้หลักการวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นแบบบูรณาการกับงานอาชีพโดยใช้หลักการบริหารคุณภาพ โดยรวม (TQM)

ขั้นที่ 2 ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนารูปแบบบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นแบบบูรณาการกับงานอาชีพโดยใช้หลักการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM) โดยการสำรวจความต้องการจำเป็นเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นแบบบูรณาการ

การกับงานอาชีพโดยใช้หลักการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM) โดยใช้เครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็นในการกำหนดแนวทาง การพัฒนารูปแบบบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันแบบบูรณาการกับงานอาชีพ โดยใช้หลักการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM) เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันแบบบูรณาการกับงานอาชีพโดยใช้หลักการบริหารคุณภาพ โดยรวม (TQM) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

ซึ่งเครื่องมือนี้ได้ผ่านการประเมินความสอดคล้องและความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence) ที่ 0.8 – 1.00 แล้วจึงนำเครื่องมือนี้ไปสอบถามกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 243 คน

ขั้นที่ 3 ร่างรูปแบบบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันแบบบูรณาการกับงานอาชีพโดยใช้หลักการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM) และสร้างเครื่องมือสำหรับการประเมิน ความเหมาะสมของรูปแบบในด้านแนวคิดและหลักการของรูปแบบ การนำรูปแบบฯ ไปใช้ และองค์ประกอบของรูปแบบ

ขั้นที่ 4 ประเมินความเหมาะสมของรูปแบบบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน แบบบูรณาการกับงานอาชีพโดยใช้หลักการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM) จากการสนทนากลุ่มของผู้เชี่ยวชาญ 9 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างประเมินค่า 5 ระดับ เพื่อประเมิน ความเหมาะสมของรูปแบบ

ขั้นตอนที่ 5 การรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลในการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนารูปแบบ โดยการส่งแบบสอบถามไปยังสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่จัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน แล้วให้สถานศึกษาส่งข้อมูลกลับคืนผู้วิจัยในส่วนของประเมินรูปแบบโดยการสนทนากลุ่มของผู้เชี่ยวชาญแล้วแสดงความคิดเห็นในแบบประเมินให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลนำมาวิเคราะห์ต่อไป

ขั้นตอนที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเบื้องต้น ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามโดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) (Srisa-ard, 1993) และการหาค่าความต้องการจำเป็น โดยใช้วิธี Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}) (Wongwanich, 2005)

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนารูปแบบบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันแบบบูรณาการกับงานอาชีพโดยใช้หลักการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM)

จากยุทธศาสตร์ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการผลิตและพัฒนา กำลังคน อาชีวศึกษาในระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2555 - 2569) ในนโยบายที่ 1 มุ่งสร้างและผลิตกำลังคนอาชีวศึกษาให้ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน โดยให้สถานศึกษาสามารถ พัฒนาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นได้ตามกรอบมาตรฐานหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นซึ่งการพัฒนา หลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นแบบบูรณาการกับงานอาชีพให้มีคุณภาพนั้น สถานศึกษาควรจะมีการศึกษาความต้องการจำเป็นเพื่อกำหนดแนวทาง และปรับระดับความสามารถให้ตรงกับความต้องการของแต่ละบุคคลหรือแต่ละกลุ่ม ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาตามวัตถุประสงค์ ผลการศึกษา สรุปได้ดังนี้

1. ความต้องการจำเป็นของผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 81 คน ส่วนมากเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 83.95 มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี ร้อยละ 88.88 มีวุฒิการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาโท ร้อยละ 96.29 มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ร้อยละ 100 มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 15 ปี ร้อยละ 92.59 ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ ร้อยละ 66.67 และมีประสบการณ์ ในการบริหารระหว่าง 11- 15 ปี ร้อยละ 75.31

ผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการกำหนดแนวทางการพัฒนารูปแบบ ดังนี้ 1) ปัจจุบันสถานศึกษาไม่มีหลักสูตรฝึกอบรมการพัฒนาแบบ บริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นแบบบูรณาการกับงานอาชีพโดยใช้หลักการบริหาร คุณภาพโดยรวม (TQM) คิดเป็นร้อยละ 100 2) มีความเห็นด้วยถ้ามีการจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นแบบบูรณาการกับงานอาชีพโดยใช้หลักการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM) คิดเป็นร้อยละ 100 3) ควรฝึกอบรมวิทยากรของสถานศึกษาเพื่อทำหน้าที่ฝึกอบรมให้กับครูผู้สอนหลักสูตร ระยะสั้นต่ออีกทอดหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 67.90 4) บุคคลที่มีความเหมาะสมในการฝึกอบรมการพัฒนาแบบบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นแบบบูรณาการกับงานอาชีพโดยใช้หลักการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM) เพื่อที่จะนำไปบริหารหลักสูตรพระยะสั้นควรเป็นหัวหน้างานหลักสูตรคิดเป็นร้อยละ 72.84 5) หัวข้อเรื่องที่มีความสำคัญ และจำเป็นมากที่สุดในการพัฒนาแบบบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นแบบบูรณาการกับงานอาชีพ โดยใช้หลักการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM) ได้แก่ การออกแบบหลักสูตรคิดเป็นร้อยละ 97.53 6) ระยะเวลาในการฝึกอบรมควรเป็นเวลา 3 วัน คิดเป็นร้อยละ 77.78 และ 7) ควรจัดอบรมในช่วงเวลาเปิดภาคเรียน คิดเป็นร้อยละ 85.19

นอกจากนี้ยังมีความต้องการในการพัฒนาความรู้และทักษะบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นแบบบูรณาการกับงานอาชีพโดยใช้หลักการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยนำมาจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นตามค่า $PNI_{Modified}$ จากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) การออกแบบหลักสูตร (0.89) 2) การนำหลักสูตร ไปใช้จริง (0.78) 3) การประเมินผล (0.55) 4) การศึกษาความต้องการจำเป็น (0.36) และ 5) การติดตามผล (0.34)

2. ความต้องการจำเป็นของวิทยากรของสถานศึกษา จำนวน 162 คน ส่วนมากเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 60.50 มีอายุมากกว่า 50 ปี ร้อยละ 53.70 มีวุฒิการศึกษา สูงสุดระดับปริญญาโท ร้อยละ 88.89 มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ร้อยละ 96.30 มีประสบการณ์ ในการสอน มากกว่า 15 ปี ร้อยละ 92.06 ส่วนมากเคยสอนด้านอุตสาหกรรม ร้อยละ 29.63

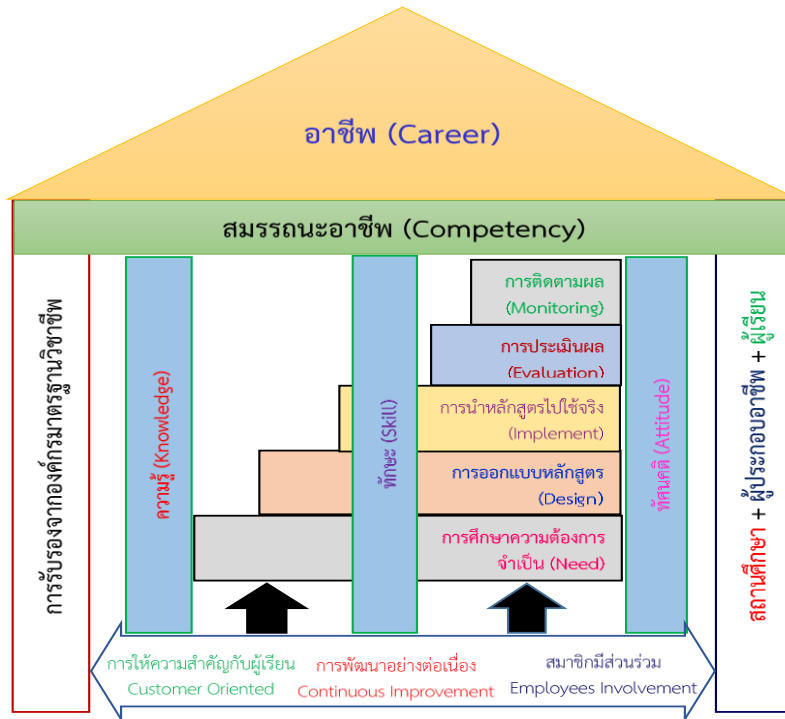
วิทยาการของสถานศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการกำหนด แนวทางการพัฒนา รูปแบบดังนี้ 1) ปัจจุบันสถานศึกษาไม่มีหลักสูตรฝึกอบรม การพัฒนารูปแบบ บริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพ ระยะสั้นแบบบูรณาการกับงานอาชีพโดยใช้หลักการบริหาร คุณภาพโดยรวม (TQM) คิดเป็นร้อยละ 96.29 2) มีความเห็นด้วยถ้ามีการจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับ การพัฒนารูปแบบบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นแบบ บูรณาการกับงานอาชีพโดยใช้หลักการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM) คิดเป็นร้อยละ 91.35 3) ควรฝึกอบรม วิทยาการของสถานศึกษาเพื่อทำหน้าที่ฝึกอบรมให้กับครูผู้สอนหลักสูตร ระยะสั้นต่ออีกทอดหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 64.19 4) บุคคลที่มีความเหมาะสมในการฝึกอบรมการพัฒนารูปแบบบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น แบบบูรณาการกับงานอาชีพโดยใช้หลักการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM) เพื่อที่จะนำไปบริหารหลักสูตรระยะ สั้นควรเป็นหัวหน้าแผนก คิดเป็นร้อยละ 59.87 5) หัวข้อเรื่องที่มีความสำคัญและจำเป็นมากที่สุดในการพัฒนา รูปแบบบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นแบบบูรณาการกับงานอาชีพ โดยใช้หลักการบริหารคุณภาพ โดยรวม (TQM) ได้แก่ การออกแบบหลักสูตรคิดเป็นร้อยละ 74.07 6) ระยะเวลาในการฝึกอบรมควรเป็นเวลา 3 วัน คิดเป็นร้อยละ 82.72 และ 7) ควรจัดอบรมในช่วงเวลาเปิดภาคเรียน คิดเป็นร้อยละ 59.88

นอกจากนี้ยังมีความต้องการในการพัฒนาความรู้และทักษะ บริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น แบบบูรณาการกับงานอาชีพโดยใช้หลักการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยนำมา จัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นตามค่า $PNI_{Modified}$ จากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) การออกแบบหลักสูตร (1.46) 2) การนำหลักสูตรไปใช้จริง (1.17) 3) การศึกษาความต้องการ การจำเป็น (0.84) 4) การประเมินผล (0.82) และ 5) การติดตามผล (0.73)

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อพัฒนาและประเมินรูปแบบบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นแบบ บูรณาการกับงานอาชีพโดยใช้หลักการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM)

การพัฒนารูปแบบที่จะนำไปใช้ให้ได้ประโยชน์สูงสุดนั้น ต้องประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญ คือ มีความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง สามารถทำนายผลได้ และสามารถนำไปสู่แนวคิดใหม่ ๆ ควรจะต้องศึกษาแนวคิด ทฤษฎีของการสร้างรูปแบบนำเอาข้อมูลที่จัดเก็บมาวิเคราะห์ และสังเคราะห์เพื่อกำหนดความสัมพันธ์ของ องค์ประกอบของรูปแบบ กำหนดโครงสร้างและข้อเสนอของรูปแบบอย่างชัดเจนเพื่ออธิบายปรากฏการณ์ที่ มุ่งหวัง มีการทดสอบและปรับปรุงรูปแบบก่อนนำรูปแบบไปใช้งานจริงและมีการประเมินผลหลังจากการนำ รูปแบบไปใช้งานจริง ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาตามวัตถุประสงค์ ผลการศึกษา สรุปได้ดังนี้

ผลการประเมินรูปแบบบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นแบบบูรณาการ กับงานอาชีพโดยใช้ หลักการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM) โดยการสนทนากลุ่มของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ใน ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.91$) ซึ่งในด้านการนำรูปแบบไปใช้มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$) รองลงมา คือ ด้านแนวคิดหรือหลักการของรูปแบบฯ ($\bar{X} = 4.89$) ส่วนด้านองค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อย ($\bar{X} = 4.85$) โดยที่รูปแบบบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นแบบบูรณาการกับงานอาชีพโดยใช้ หลักการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM) มีลักษณะ ดังนี้

รูปภาพที่ 1 รูปแบบบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นแบบบูรณาการกับงานอาชีพ โดยใช้หลักการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM)

จากรูปที่ 1 รูปแบบบริหารการฝึกอบรมหลักสูตร วิชาชีพพระยะสั้นแบบบูรณาการกับงานอาชีพ โดยใช้หลักการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM) มีวิธีการในการบริหารหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นแบบบูรณาการกับงานอาชีพตามหลักการของ TQM 3 ประการ ได้แก่ การให้ความสำคัญ กับความพึงพอใจของผู้เรียน มีการพัฒนากระบวนการออกแบบหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง และให้ทั้งผู้เรียน วิทยากรผู้พัฒนาหลักสูตร เจ้าของกิจการ และตลาดแรงงาน ได้มีส่วนร่วมในการออกแบบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นแบบบูรณาการกับงานอาชีพ และเป็นหลักสูตรที่ทำให้เกิดความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) และทัศนคติ (Attitude) ทำให้ผู้เรียนมีสมรรถนะอาชีพ (Competency) สามารถนำไปสร้างอาชีพ (Career) ได้หรือนำไปประยุกต์ใช้กับอาชีพที่ทำอยู่ได้อย่างเกิดประโยชน์ และผู้เรียนสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้ไปสอบประเมินเพื่อการรับรองจากองค์กรมาตรฐานวิชาชีพ

องค์ความรู้ใหม่

จากแนวคิดและหลักการของทฤษฎีต่างๆ ที่ผู้วิจัยนำมาประยุกต์พัฒนารูปแบบบริหาร การฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นนี้ โดยใช้หลักการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM) 3 ประการ มากำกับขั้นตอนการบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรฯ ทั้ง 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การศึกษาค้นคว้าความต้องการจำเป็นโดยใช้หลักการของ TQM 3 ประการ ได้แก่ การให้ ความสำคัญกับความต้องการและความพึงพอใจของผู้เรียน มีการศึกษาหาความต้องการ จำเป็น อย่างต่อเนื่องและให้ทั้ง

ผู้เรียน วิทยากร ผู้พัฒนาหลักสูตร เจ้าของกิจการ และตลาดแรงงาน ได้มีส่วนร่วมในการค้นหาสภาพปัญหา และความต้องการจำเป็นของการฝึก อบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันแบบบูรณาการกับงานอาชีพ

2. การออกแบบหลักสูตรโดยใช้หลักการของ TQM 3 ประการ ได้แก่ การให้ความสำคัญกับความพึงพอใจของผู้เรียน มีการพัฒนากระบวนการออกแบบหลักสูตรอย่างต่อเนื่องและให้ทั้งผู้เรียน วิทยากร ผู้พัฒนาหลักสูตร เจ้าของกิจการ และตลาดแรงงาน ได้มีส่วนร่วมในการออกแบบหลักสูตรตั้งแต่การกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม กำหนดเนื้อหา การประเมินผล สื่อการสอน ให้ตรงและสอดคล้อง กับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่วิเคราะห์ได้

3. การนำหลักสูตรไปใช้จริงโดยใช้หลักการของ TQM 3 ประการ ได้แก่ การให้ความสำคัญกับความพึงพอใจของผู้เรียน มีการพัฒนากิจกรรมที่วิเคราะห์ได้ในหลักสูตรอย่างต่อเนื่องและให้ทั้งผู้เรียน วิทยากร ผู้พัฒนาหลักสูตร เจ้าของกิจการและตลาดแรงงาน ได้มีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแผน หรือกิจกรรมที่วิเคราะห์ได้ในหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันแบบบูรณาการกับงานอาชีพอย่างเคร่งครัด

4. การประเมินผล โดยใช้หลักการของ TQM 3 ประการ ได้แก่ การให้ความสำคัญกับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อหลักสูตร มีการนำข้อมูลที่ประเมินได้มาปรับปรุงและพัฒนา หลักสูตรฝึกอบรมให้สามารถใช้อย่างมีประสิทธิภาพขึ้นและให้ทั้งผู้เรียน วิทยากร ผู้พัฒนาหลักสูตร เจ้าของกิจการ และตลาดแรงงานได้มีส่วนร่วมในการตรวจสอบและตัดสินว่าหลักสูตรนั้นมีคุณค่า บรรลุตามหลักการ จุดมุ่งหมาย และเป้าหมายที่กำหนดไว้

5 การติดตามผลโดยใช้หลักการ ของ TQM 3 ประการ ได้แก่ การให้ความสำคัญ กับความพึงพอใจของผู้เรียน เจ้าของกิจการที่มีต่อทักษะการปฏิบัติงานของผู้ผ่านการอบรม มีการนำข้อมูลที่ประเมินได้มาปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง และให้ ทั้งผู้เรียน วิทยากร ผู้พัฒนาหลักสูตร เจ้าของกิจการ และตลาดแรงงาน ได้มีส่วนร่วมในการติดตามผลจากผู้เข้ารับการฝึกอบรมว่ามีสมรรถนะในการปฏิบัติงานภายหลังจากได้ผ่าน การฝึกอบรมหรือไม่

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย และสามารถหาคำตอบของการวิจัยได้โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอน ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. เครื่องมือในการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนารูปแบบบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันแบบบูรณาการกับงานอาชีพโดยใช้หลักการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM) ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน พบว่ามีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$) และมีความสอดคล้อง (IOC = 1.00) ซึ่งเป็นไปตามกระบวนการสร้าง เครื่องมือสำหรับใช้ในการวิจัยอย่างมีคุณภาพตามมาตรฐาน และมีความสอดคล้องกับงานวิจัย Haasakul (2014) ที่สร้างแบบประเมิน ที่มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.95$)

2. ความต้องการจำเป็นของการพัฒนารูปแบบบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันแบบบูรณาการกับงานอาชีพโดยใช้หลักการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM) พบว่า ทั้งผู้บริหารและวิทยากรของสถานศึกษา มีความต้องการในการพัฒนาความรู้และทักษะบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันแบบบูรณาการกับงานอาชีพโดยใช้หลักการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kantha (2013) ที่สรุปว่า หลักสูตรวิชาชีพพระยะสันที่เปิดสอนยังไม่หลากหลายตามความพร้อมของสถานศึกษาและศักยภาพของครู ดังนั้นจึงควรมีการพัฒนาคุณภาพผู้สอนหรือวิทยากร เพื่อที่จะได้เป็นผู้ที่สามารถ ถ่ายทอดความรู้และทักษะปฏิบัติในการฝึกอาชีพ รวมทั้งการบริหารหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันแบบบูรณาการกับงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังเป็นแนวทางเดียวกับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ได้กำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาในระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2555 - 2569) โดยในนโยบายที่ 1 มุ่งสร้างและผลิตกำลังคนอาชีวศึกษาให้ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน มีการกำหนดยุทธศาสตร์ ที่มุ่งพัฒนาคุณภาพและปริมาณผู้เรียนให้สัมพันธ์กับความต้องการของตลาดแรงงานในประเทศ และระดับสากลด้วยการส่งเสริม พัฒนาการจัดอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพด้วยรูปแบบที่หลากหลาย และเมื่อนำผล การหาความต้องการจำเป็นมาจัดลำดับความสำคัญตามค่า $PNI_{Modified}$ จากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) การออกแบบหลักสูตร 2) การนำหลักสูตรไปใช้จริง 3) การศึกษาความต้องการจำเป็น 4) การประเมินผล และ 5) การติดตามผล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Suksawat (2003) ที่กล่าวว่า ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ควรทำการสำรวจความต้องการของบุคคล ชุมชน และตลาดแรงงาน ในท้องถิ่นอยู่เสมอหรือควรจัดทำหลักสูตรร่วมกับชุมชนเพื่อเป็นหลักสูตร ที่ให้เรียนจบออกไปแล้วเป็นที่ต้องการของตลาด มีงานทำและสามารถปฏิบัติงานได้ทันที นอกจากนี้ควรมีการส่งผู้เรียนออกไปฝึกงานในสถานประกอบการเอกชนเพิ่มเติมก่อนจบหลักสูตร

3. การประเมินรูปแบบบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันแบบบูรณาการ กับงานอาชีพโดยใช้หลักการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM) โดยการสนทนากลุ่มของผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.91$) ซึ่งในด้านการนำรูปแบบฯ ไปใช้มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$) รองลงมาคือ ด้านแนวคิดหรือหลักการของรูปแบบฯ ($\bar{X} = 4.89$) ส่วนด้านองค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อย ($\bar{X} = 4.85$) ซึ่งเป็นไปตาม ที่ Srisa-ard (1993) กล่าวว่า ในการพัฒนารูปแบบนั้นต้องมีดำเนินการวิเคราะห์แล้วนำองค์ประกอบเหล่านั้นมาสร้างรูปแบบตามลำดับขั้น หลังจากนั้นเป็นนำรูปแบบดังกล่าวไปทดสอบและประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของรูปแบบต่อไป และยิ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hoktha (2015) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมรูปแบบการบริหารคุณภาพหลักสูตรโดยวัฏจักรบริหาร PAOR ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 ท่านโดยวิธีการสัมภาษณ์ในภาพรวมมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด

สรุป

รูปแบบบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันแบบบูรณาการกับงานอาชีพโดยใช้หลักการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM) ที่พัฒนาขึ้นนี้เป็นองค์ความรู้ใหม่ที่นำแนวคิด และหลักการบริหารคุณภาพโดยรวม 3 ประการ คือ การให้ความสำคัญกับลูกค้า (Customer Oriented) เพื่อที่จะตอบสนองความต้องการสร้างความพอใจและความชื่นชมจากลูกค้าได้ มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (Continuous Improvement) ที่จะทำให้การก้าวไปข้างหน้าอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถแก้ปัญหาและพัฒนากระบวนการที่ซับซ้อนและครอบคลุมทั้งองค์การและ ให้สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วม (Employees Involvement) นี้มากำกับขั้นตอนการบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรฯ ทั้งในการศึกษาความต้องการจำเป็นเพื่อกำหนดแนวทาง ปรับระดับความสามารถให้ตรงกับความต้องการของแต่ละบุคคลหรือแต่ละกลุ่ม การออกแบบ หลักสูตรที่ต้องกำหนดตั้งแต่วัตถุประสงค์ของหลักสูตร วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม กำหนดเนื้อหา การประเมินผล สื่อการสอน ให้ตรงและสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมแล้วนำหลักสูตร ไปใช้จริง โดยต้องดำเนินการตามแผนหรือกิจกรรมที่วิเคราะห์ใน หลักสูตรอย่างเคร่งครัด มีการประเมินผล เพื่อให้ได้ข้อมูลสำหรับปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมให้สามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพขึ้นแล้วดำเนินการติดตามผลซึ่งผู้รับผิดชอบหลักสูตรควรติดตามผล จากผู้เข้ารับการฝึกอบรมว่ามีสมรรถนะในการปฏิบัติงานหลังจากได้ผ่านการฝึกอบรมหรือไม่ ดังนั้นรูปแบบบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันแบบบูรณาการกับงานอาชีพโดยใช้หลักการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM) นี้ จึงมีวิธีการในการบริหารที่ให้ทั้งผู้เรียน วิทยากรผู้พัฒนาหลักสูตร เจ้าของกิจการและตลาดแรงงาน ได้มีส่วนร่วมในการออกแบบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันนี้ซึ่งจะทำให้เป็นหลักสูตรที่ทำให้เกิดความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) และทัศนคติ (Attitude) ทำให้ผู้เรียนมีสมรรถนะอาชีพ (Competency) สามารถนำไปสร้างอาชีพ (Career) ได้หรือนำไปประยุกต์ใช้กับอาชีพที่ทำอยู่ได้อย่างเกิดประโยชน์ และผู้เรียนสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้ไปสอบประเมินเพื่อการรับรองจากองค์กรมาตรฐานวิชาชีพได้ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 ผลจากการศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนารูปแบบบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันแบบบูรณาการกับงานอาชีพโดยใช้หลักการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM) พบว่า ทั้งผู้บริหารและวิทยากรของสถานศึกษา มีความต้องการในการพัฒนาความรู้และทักษะบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันแบบบูรณาการกับงานอาชีพโดยใช้หลักการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้นสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาควรนำรูปแบบนี้ไปใช้เป็นแนวทางการพัฒนาผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องให้สามารถพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันได้อย่างมีคุณภาพและเกิดประสิทธิภาพที่ทำให้ผู้เรียนมีสมรรถนะอาชีพตรงตามความต้องการของตนเอง ชุมชน สังคม และตลาดแรงงาน

1.2 ผลจากการประเมินรูปแบบบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันแบบบูรณาการกับงานอาชีพโดยใช้หลักการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM) พบว่า มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

โดยเฉพาะด้านการนำรูปแบบฯ ไปใช้มีความเหมาะสม มากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$) ดังนั้นสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาควรพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นตามแนวทางของรูปแบบงานวิจัยนี้เพื่อจะได้มีหลักสูตรที่สามารถสอนหรือถ่ายทอดความรู้ ทักษะการปฏิบัติ ทำให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะอาชีพได้อย่างมีคุณภาพ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาวิจัยในกลุ่มเป้าหมายอื่น ๆ ที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร วิชาชีพระยะสั้นแบบบูรณาการกับงานอาชีพโดยใช้หลักการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM) ได้แก่ ครูผู้สอน ผู้เรียน สถานประกอบการ ตลาดแรงงาน เป็นต้น

2.2 ควรทำการศึกษาวิจัยในการพัฒนาและประเมินหลักสูตรฝึกอบรมวิทยากรตามรูปแบบบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นแบบบูรณาการกับงานอาชีพโดยใช้หลักการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM)

2.3 ควรทำการศึกษาวิจัยในการประเมินประสิทธิภาพผลการปฏิบัติงานจากการนำรูปแบบบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นแบบบูรณาการกับงานอาชีพโดยใช้หลักการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM) ไปใช้

References

- Dolprasit, S. (1996). Application of the Concept of TQM in Educational Administration. *Journal of the Private Education Aid Fund*, 7(64), 56-61.
- Government Gazette. (2010). *National Education Act (July 22)*. Volume 127, Section 45 A. Pages 1- 20.
- Haasakul, R. (2014). *Development of Management Styles Short-Term Curriculum by Using Training Modules in Instructional Management for Schools Under the Office of Vocational Education Commission*. (Doctoral Dissertation). King Mongkut's University of Technology North Bangkok. Bangkok.
- Hoktha, P. (2015). *The Training Course Development on Curriculum Quality Management Model by Using PAOR Cycle*. (Doctoral Dissertation). King Mongkut's University of Technology North Bangkok. Bangkok.
- Kantha, Y. (2013). *Model for Vocational Competency Based Short Course by Applying Collaborative Approach*. (Doctoral Dissertation). King Mongkut's University of Technology North Bangkok. Bangkok.
- Krejcie, R.V., & Morgan, D.W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.

- Office of the Vocational Education Commission. (2012). *Policy, Goals, Strategy, Production and Development of Vocational Manpower Towards the World 2012-2026*. Bangkok: Office of the Vocational Education Commission.
- Pakdichat, A. (1998). *8 Years, Division of Occupational Education*. Bangkok: Amarin Printing and Advertise.
- Ployprasert, P. (2010). *Influence of Organizational Management According to TQM Principles on Innovation Development*. (Master's Thesis). College of Innovation, Thammasat University. Bangkok.
- Srichalao, Ng. (2010). A Study of Mathayomsuksa III Students' Home Economics Learning Achievement on Local Fruit Preservation Through Project Instruction. *Journal of Education Research issue of graduate studies*, 4(4), 14 - 19.
- Srisa-ard, B. (1993). *Research in Measurement and Evaluation*. Bangkok: Suwiriyasarn.
- Stirayakorn, P. (2015). *Curriculum Development Strategies in Vocational and Education and Training*. Bangkok: Danex Inter Corporation.
- Suksawat, S. (2003). *Monitoring of graduates of vocational certificate programs. Department of Vocational Education 1995 in the field of mechanics*. Bangkok: Office of the National Research Council of Thailand.
- Tak Community College. (2018). *Vocational Training Course*. Retrieved January 22, 2018, from <https://sites.google.com/view/takcommunity>
- Thongphuang, Ch. (2013). *The Components of Total Quality Management in Private Universities in Thailand*. Doctor of Philosophy Thesis Department of Public and Private Management. (Doctoral Dissertation). Christian University. Nakhon Pathom.
- Tiao-Toi, A. (2008). *The Total Quality Management (TQM) Model in Rajamangala University of Technology*. (Doctoral Dissertation). Silpakorn University. Bangkok.
- Wongwanich, S. (2005). *Needs Assessment Research*. Bangkok: Chulalongkorn University Press.